

*Anna Szalkiewicz**

OCENA PROCEDURY NIEBIESKIE KARTY – PROBLEMATYKA ADMINISTRACYJNOPRAWNA

1. WPROWADZENIE

Regulacja art. 9d ust. 1 i 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie¹ umożliwia przedstawicielom jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia podejmowanie interwencji w środowisku, wobec rodziny dotkniętej przemocą w rodzinie, w oparciu o procedurę *Niebieskie Karty*. Zakres tematyczny artykułu obejmuje zadania i kompetencje przedstawicieli podmiotów realizujących procedurę oraz jej etapy.

Model przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ukształtowany ustawą z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zakłada podejmowanie działań interwencyjnych w oparciu o procedurę *Niebieskie Karty*, która jest jedną z form pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie. Celem tych działań, w świetle treści preambuły, jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Asumptem do podjęcia rozważań nad problematyką dotyczącą tej procedury jest próba oceny realizacji założonego przez ustawodawcę celu w kontekście wprowadzonych rozwiązań prawnych.

2. GENEZA PROCEDURY

Z inicjatywą opracowania zasad postępowania, które umożliwią sprawniejsze działanie służb mających styczność z ofiarami przemocy w rodzinie, wystąpiła w 1994 r. Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Efektem współpracy Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Komendy Głównej Policji oraz Komendy Stołecznej Policji było opracowanie procedury interwencji Policji wobec przemocy domowej pod

* Mgr, Katedra Prawa Administracyjnego i Nauki Administracji, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego.

¹ Ustawa z 29.7.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm.), dalej: u.p.p.r.

nazwą Niebieskie Karty, wdrożonej pilotażowo w 1997 r. na Warszawskiej Ochocie. W 1998 r., na mocy Zarządzenia nr 25/98 Komendanta Głównego Policji², procedura ta weszła na stałe do kanonu działań interwencyjnych Policji na terenie całej Polski³.

Warto zauważyć, że prace nad wdrożeniem podobnej procedury trwały równocześnie w ośrodkach pomocy społecznej, jednak dopiero w 2004 r., w związku z uchwaleniem ustawy o pomocy społecznej⁴, obowiązek stosowania tej procedury nałożono także na pracowników socjalnych.⁵

Kolejnym etapem, zmierzającym do rozszerzenia procedury na inne podmioty, było uchwalenie w 2005 r. ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz jej nowelizacja przyjęta w czerwcu 2010 r.⁶ W wyniku nowelizacji obowiązkiem zakładania Niebieskiej Karty zostali objęci również przedstawiciele oświaty, służby zdrowia oraz gminnych komisji przeciwdziałania alkoholizmowi. Ustawa w dalszym ciągu nie regulowała jednak kompleksowo zakresu działań wszystkich pięciu służb w ramach procedury. Dopiero rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 w sprawie procedury Niebieskie Karty oraz wzorów formularzy *Niebieska Karta*⁷ określiło standardy realizacji omawianych działań.

3. CEL PROCEDURY

Jak wspominałam na wstępie, celem ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Odnosząc to, w moim odczuciu, nazbyt ogólne sformułowanie do działań interwencyjnych podejmowanych w oparciu o procedurę *Niebieskie Karty* można wywnioskować, że założeniem ustawodawcy było stworzenie instrumentu prawnego umożliwiającego skoordynowaną współpracę wszystkich pięciu służb, która w dalszej perspektywie doprowadzi do ograniczenia skali zjawiska przemocy domowej.

² Zarządzenie nr 25/98 Komendanta Głównego Policji z 10.10.1998 r. w sprawie sposobu przeprowadzania interwencji domowej przez policjantów wobec przemocy w rodzinie pod nazwą „Niebieskie Karty” (Dz.Urz. KGP Nr 7, poz. 37).

³ D. Sasal, *Ludzie pomagają ludziom. Niebieskie Karty po dwóch latach*, Niebieska Linia nr 2/13/2001, s. 20.

⁴ Ustawa z 12.3.2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, ze zm.).

⁵ D. Sasal, *Niebieskie Karty dawniej i dziś*, Niebieska Linia nr 1/48/2007, s. 11.

⁶ Ustawa z 10.6.2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r. Nr 125, poz. 842).

⁷ Rozporządzenie Rady Ministrów z 13.9.2011 r. w sprawie procedury *Niebieskie Karty* oraz wzorów formularzy *Niebieska Karta* (Dz.U. z 2011 r. Nr 209, poz. 1245), dalej rozporządzenie.

Niemniej jednak, należy przypomnieć, że, co do zasady, interwencja jest działaniem ukierunkowanym na sytuację, w której przemoc w rodzinie zostanie już wykryta. Z tego powodu, podjęcie interwencji w oparciu o procedurę ma służyć nie tylko doraźnemu zatrzymaniu przemocy i zapewnieniu ofiarom przemocy domowej bezpieczeństwa. Jej celem jest zainicjowanie działań polegających na udzieleniu długofalowego wsparcia ofiarom przemocy i utwierdzenie sprawców w przekonaniu, że nie są bezkarni.

4. PODMIOTY WŁAŚCIWE DO DZIAŁANIA W RAMACH PROCEDURY ORAZ ICH KOMPETENCJE

Zakres czynności podejmowanych i realizowanych przez podmioty upoważnione do działania w ramach procedury wskazują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie procedury *Niebieskie Karty* oraz wzorów formularzy *Niebieska Karta*.

Zgodnie z przepisami § 11 rozporządzenia, do zadań pracownika socjalnego jednostki organizacyjnej pomocy społecznej należy m.in. diagnozowanie sytuacji i potrzeb osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, udzielanie informacji o możliwościach uzyskania pomocy oraz możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Pracownik socjalny organizuje również niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, zapewnia jej, w zależności od potrzeb, schronienie w całonocnej placówce świadczącej pomoc, może również prowadzić rozmowy z osobami, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy oraz informuje o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii.

Podobny zakres kompetencji przyznano przedstawicielowi gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych i przedstawicielowi oświaty, jednak ze względu na ograniczone ramy niniejszego artykułu postanowiłam pominąć ich szczegółowe wyliczenie (§ 12, 15 rozporządzenia).

Zgoda odmiennie zostały określone zadania funkcjonariusza Policji. Wynika to przede wszystkim z funkcji, jaką pełni Policja, w zapewnianiu bezpieczeństwa i porządku publicznego⁸. Jej działania w tym zakresie muszą nie tylko wynikać z potrzeby walki z przemocą w rodzinie, lecz również zapewnić

⁸ Art. 1 ustawy z 6.4.1990 r. o Policji (tekst jedn. Dz.U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687).

przestrzeganie prawa, względnie zwalczać dokonane wcześniej naruszenia porządku prawnego.⁹

Zasadniczo działania podejmowane przez funkcjonariusza Policji w ramach procedury *Niebieskie Karty* można podzielić na dwie grupy: prewencyjne i dochodzeniowo-śledcze. Do działań prewencyjnych należy m.in.:

- 1) udzielenie osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, niezbędnej pomocy oraz, jeżeli wymaga tego stan zdrowia, zapewnienie jej niezwłocznego dostępu do pomocy medycznej,
- 2) podjęcie, w razie potrzeby, innych niezbędnych czynności zapewniających ochronę życia, zdrowia i mienia osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie, włącznie z możliwością zastosowania na podstawie odrębnych przepisów, środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania w stosunku do osoby, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie,
- 3) podejmowanie działań mających na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w rodzinie, w szczególności składanie systematycznych wizyt sprawdzających stan bezpieczeństwa osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie.

Do działań dochodzeniowo-śledczych należy przeprowadzanie na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowych w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa (§ 13 rozporządzenia).

Dokonując charakterystyki działania przedstawiciela ochrony zdrowia w ramach procedury, można zauważyć, że jego rola została właściwie ograniczona do informowania o możliwościach uzyskania pomocy i wsparcia oraz o uprawnieniu do uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o ustaleniu przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie. Jedynie w przypadku, gdy stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, wymaga przewiezienia jej do podmiotu leczniczego, formularz *Niebieska Karta - A* wypełnia przedstawiciel podmiotu leczniczego, do którego osoba ta została przewieziona.

Analizując podmioty właściwe do działania w ramach procedury i ich kompetencje nie sposób pominąć znaczenia, jakie odgrywa zespół interdyscyplinarny lub utworzona przez niego grupa robocza¹⁰. W ramach procedury członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej w szczególności:

⁹ A. Matan, *Policja administracyjna jako funkcja administracji publicznej* [w:] *Nauka administracji wobec wyzwań współczesnego państwa prawa*, praca zbiorowa pod red. J. Łukasiewicza, Rzeszów – Cisna, s. 354.

¹⁰ Stosownie do art. 9a ust. 1 u.p.p.r. gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym, a zgodnie z ust. 10 tegoż artykułu zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu

- 1) udzielają pomocy osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 2) podejmują działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań;
- 3) opracowują indywidualny plan pomocy zawierający propozycje działań pomocowych.

5. ETAPY

Podstawę podjęcia interwencji w oparciu o procedurę stanowi podejrzenie stosowania przemocy wobec członków rodziny, powzięte w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych bądź też zgłoszenie dokonane przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie. Do podjęcia procedury ustawa nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie (art. 9d ust. 4 u.p.p.r.). Wszczęcie procedury *Niebieskie Karty* następuje dopiero z chwilą wypełnienia przez przedstawiciela jednego z uprawnionych podmiotów formularza *Niebieska Karta – A*, przy czym rozporządzenie wyraźnie wymaga wypełnienia formularza w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Jedynie w przypadku, gdy nawiązanie bezpośredniego kontaktu z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, jest niewykonalne, wypełnienie formularza *Niebieska Karta – B* następuje bez udziału tej osoby (§ 1, 2 ust. 4 rozporządzenia).

Wszczynając procedurę, podejmuje się działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Rozporządzenie nie precyzuje dokładnie charakteru tych działań. Wydaje się więc, że ich charakter zależy w dużej mierze od sytuacji, którą zastanie na miejscu podmiot podejmujący interwencję. Mogą one polegać bądź na rozmowie ze sprawcą przemocy bądź, w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia osoby poszkodowanej, na zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego¹¹.

Bardzo ważny, z punktu widzenia ofiar przemocy, jest przepis § 4 rozporządzenia, obligujący do przeprowadzenia rozmowy z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi i poszanowania godności tej osoby oraz zapewniają-

rozwiązania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.

¹¹ M. Milowski, *Niebieska Karta - procedura interwencji policyjnej*, Katowice 2010, s. 25.

cych jej bezpieczeństwo. Nie ulega wątpliwości fakt, że rozmowa ta powinna być przeprowadzona bez udziału sprawcy, niezależnie od tego, czy wypełnienie *Niebieskiej Karty – A* jest dokonywane w domu osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą czy też w instytucji.

W przypadku podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie wobec dzieci, czynności podejmowane i realizowane w ramach procedury przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego. Jeżeli osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc wobec dziecka są rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni, czynności te przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej. Działania z udziałem dziecka, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięte przemocą w rodzinie, powinny być prowadzone w miarę możliwości w obecności psychologa (§ 5 rozporządzenia).

Po wypełnieniu formularza *Niebieska Karta – A* osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, przekazuje się formularz *Niebieska Karta – B*. Zawiera on informacje o tym, co to jest przemoc w rodzinie, jakie prawa ma osoba pokrzywdzona oraz do kogo może się zgłosić o pomoc (§ 6 rozporządzenia).

Wypełniony formularz *Niebieska Karta – A* przekazuje się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od wszczęcia procedury, przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego. Przewodniczący ma obowiązek przekazać go niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni od dnia otrzymania formularza, członkom zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej. Posiedzenie członków zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej, co do zasady powinno odbyć się w obecności osoby, co do której zachodzi podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie (jednakże niestawiennictwo osoby nie wstrzymuje prac zespołu lub grupy roboczej). Na posiedzeniu dokonuje się analizy sytuacji rodziny oraz wypełnia formularz *Niebieska Karta – C* (§ 7, 8 rozporządzenia).

Przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego wzywa osobę, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, na spotkanie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej, z tym, że spotkanie nie może być organizowane w tym samym miejscu i czasie co spotkanie z osobami, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie (§ 17 ust. 1,2 rozporządzenia).

Formularz *Niebieska Karta – D* wypełnia się w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. Członkowie zespołu interdyscyplinarnego przekazują m.in. informację o konsekwencji popełnionych czynów, motywują do udziału w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych. Jeżeli osoba, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, nadużywa alkoholu, członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej kierują tę osobę do gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (§ 17 ust. 3,4 rozporządzenia).

Zgodnie z § 10 ust. 2 rozporządzenia w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa dokumenty są przekazywane organom właściwym do prowadzenia postępowania przygotowawczego. Warto podkreślić, że samo wypełnienie *Niebieskiej Karty* nie rodzi skutku prawnego w postaci złożenia doniesienia o popełnieniu przestępstwa i nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania karnego.¹² Może jednak ona zostać wykorzystana jako dowód procesowy w przypadku złożenia doniesienia o popełnieniu przestępstwa i wszczęcia postępowania.¹³

Stosownie do § 18 zakończenie procedury następuje w przypadku:

- 1) ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy,
- 2) rozstrzygnięciu o braku zasadności podejmowania działań.

Źródłem zastrzeżeń jest brak wskazania w rozporządzeniu podmiotu orzekającego o zakończeniu procedury w pierwszym przypadku. Na podstawie § 16 ust. 5 rozporządzenia o braku zasadności podejmowania działań rozstrzyga zespół interdyscyplinarny lub grupa robocza, podmioty te nie są jednak zobligowane merytorycznie rozstrzygnąć o zakończeniu procedury w pierwszym przypadku.

Zakończenie procedury wymaga udokumentowania w formie protokołu podpisanego przez przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego. Protokół powinien zawierać: dane dotyczące osób, wobec których realizowana była procedura, datę rozpoczęcia i zakończenia procedury, opis podjętych działań w ramach procedury. O zakończeniu procedury powiadamia się podmioty uczestniczące w procedurze.

6. PODSUMOWANIE

Problem przemocy w rodzinie i polityki skierowanej na przeciwdziałanie temu zjawisku jest niezwykle złożoną kwestią. Wyrazem polityki Państwa wobec zjawiska przemocy w rodzinie są nie tylko akty normatywne, lecz również bezpośrednie działania podejmowane na rzecz rodzin, w których to zjawisko występuje. Pojawia się pytanie, na ile przyjęte w regulacji prawnej

¹² D. Sasal, *Procedura Niebieskie Karty jako przykład łączenia kompetencji różnych służb*, [w:] *Przewodnik do realizacji ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*, <http://niebieskalinia.pl>.

¹³ Zob. J. Polanowski, *Niebieskie Karty jak dowód w sprawie i nie tylko*, *Niebieska Linia* nr 2/13/2001, s. 18-19.

rozwiązania okazały się skuteczne wobec specyfiki i złożoności problemu, jakim jest przemoc w rodzinie.

Odnoszę wrażenie, że obecnie zbyt duży nacisk kładzie się na pojmowanie przemocy w rodzinie w kategoriach problemu kryminalnego, natomiast zapobieganie przemocy w rodzinie sprowadza się do dostarczania coraz to nowych rozwiązań prawnych, mnożących ilość procedur i służb w nie zaangażowanych. Analizując unormowania zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie procedury *Niebieskie Karty* oraz wzorów formularzy *Niebieska Karta* dochodzę do wniosku, że procedura ta jest nazbyt zbiurokratyzowana. W moim odczuciu przybiera ona formę dochodzenia, a wypełnianie kart przez poszczególne służby jest czasochłonne i przedłuża czas trwania interwencji. Biurokracja ta sprawia, że najważniejszy aspekt tej procedury – czyli udzielenie wsparcia – schodzi na drugi plan. Tymczasem problem przemocy w rodzinie powinien być przede wszystkim traktowany jako problem społeczny.

Nie bez znaczenia dla skuteczności podejmowanych działań jest kondycja finansowa Państwa. Podejmowaniu konkretnych działań na rzecz przeciwdziałania przemocy powinno towarzyszyć wsparcie Państwa w postaci przekazania na ten cel odpowiednich środków. Często jednak pomija się ten aspekt, nie zwracając uwagi na konieczność zapewnienia odpowiednich środków inwestycyjnych, dostosowanych do warunków i lokalnej specyfiki. Sama budowa ogromnej struktury, w ramach założonej współpracy interdyscyplinarnej, generuje niezwykle koszty, być może niewspółmierne do rzeczywistych potrzeb.

Moje wątpliwości budzi też art. 9d ust. 1 u.p.p.r. ustawy, stanowiący o tym, że wszczęcie procedury nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Uważam, że brzmienie przepisu wymaga uszczegółowienia i doprecyzowania. Nie ulega wątpliwości, że o ile w przypadku wszczęcia procedury bez zgody małoletniej osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą, wydaje się być uzasadnione, o tyle w przypadku osoby pełnoletniej wszczęcie procedury bez jej zgody stanowi naruszenie jej autonomii i konstytucyjnie zagwarantowanego prawa jednostki do ochrony swojej prywatności. Ponadto, w odniesieniu do treści art. 9d ust. 4 u.p.p.r., uważam, że stwarza on pole do nadużyć, gdyż wszczęcie procedury może nastąpić nawet na podstawie jednego donosu.

Zwolennicy procedury *Niebieskie Karty* upatrują w niej miłowy krok w walce z przemocą w rodzinie. I nie sposób się z nimi nie zgodzić. W tym ujęciu warto jednak pamiętać o tym, że w tej walce konieczne są nie tylko narzędzia, ale również chęć współpracy pomiędzy służbami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Skoro procedura z założenia jest oparta na zasadzie współpracy, to skuteczność jej realizacji będzie z pewnością uwarunkowana współdziałaniem wielu podmiotów.

BIBLIOGRAFIA

- Matan A., *Policja administracyjna jako funkcja administracji publicznej* [w:] *Nauka administracji wobec wyzwań współczesnego państwa prawa*, praca zbiorowa pod red. J. Łukasiewicza, Rzeszów – Cisna.
- Milowski M., *„Niebieska Karta” - procedura interwencji policyjnej*, Katowice 2010.
- Polanowski J., *„Niebieskie Karty” jak dowód w sprawie i nie tylko*, Niebieska Linia nr 2/13/2001.
- Sasal D., *Ludzie pomagają ludziom. „Niebieskie Karty” po dwóch latach*, Niebieska Linia nr 2/13/2001.
- Sasal D., *„Niebieskie Karty” dawniej i dziś*, Niebieska Linia nr 1/48/2007.
- Sasal D., *Procedura „Niebieskie Karty” jako przykład łączenia kompetencji różnych służb*, [w:] *Przewodnik do realizacji ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*, <http://niebieskaLinia.pl>, 15.05.2012 r.

Anna Szalkiewicz

CONCEPT ASSESMENT OF „BLUE CARDS” PROCEDURE – ADMINISTRATIVE AND LEGAL ISSUES

Provision of the Article 9d Paragraph 1 and 2 of the Act of 29.7.2005 on prevention of domestic violence, enables the representatives of social welfare agencies, Municipal Committees for Solving Alcohol Problems, police, education and health care, to undertake interventions in the background towards families affected by domestic violence, in accordance with the procedure of "Blue Cards". The thematic scope of the article covers the duties and responsibilities of the representatives of the entities performing the procedure and its phases.